Aº. 1826. Nº. 54.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 9 Mei.

FRANKFORT, den 6. Mei.

Volgens de laatste berigten van de Jonische eilanden, heeft de admiraal *Miaulis* Missolonghi weder voor twee maanden van levensmiddelen en krijgsbehoeften voorzien.

Een brief uit Triest, van den 26. April, meldt het volgende: »De redding van Missolonghi en *Miaulis* zegerijke aankomst in de haven aldaar, bevestigt zich van alle kanten. Volgens de jongste berigten uit Prevesa, van den 19. April, was de seraskier *Reschid*-pacha aldaar bedlegerig, ten gevolge van eene wonde, welke hij bij de jongste gebeurtenissen heeft bekomen. (Het schijnt, dat men *Ibrahim*-pacha met dezen heeft verward.) De onderneming van *Ibrahim*-pacha wordt als geheel mislukt beschouwd. Zijn laatste aanval had kort voor *Miauli's* aankomst plaats, van wiens nabijheid hij door eenen Europischen scheeps-kapitein vooraf was onderrigt geworden; hij viel echter zeer nadeelig voor hem uit. De vlotten, waarop een gedeelte zijner troepen den aanval zou doen, werden door tegenwind onder de muren van Missolonghi op de zandbanken der lagunen gedreven. De belegeraars zich dit ongeval, waardoor de ingescheepte Egyptische landtroepen in den hulpeloosten toestand werden verplaatst, ten nutte makende, rigtten door hun geschut eene groote verwoesting onder hen aan. *Goura* en *Fabvier* (van de landzijde in den rug der Turken gekomen) vermeesterden de landverschansingen der Turken, en zetteden, door hunne aankomst, tot Arta toe, alles in alarm. De jongste brieven uit Corfu gaan tot den 16. April; dezelve melden eenstemmig, dat men *Noto Bozzaris*, kommandant van Missolonghi, en *Miaulis* als redders van Griekenland vereert en bewondert. Den 9. April zag men van de wallen van Missolonghi in de streken van Patras eenige schepen in brand, en geloofde, dat *Miauli* de Egyptische vloot had aangetast. De inwoners van Missolonghi hebben der Grieksche regering hunnen innigsten dank voor de toezendig van mond- en krijgsbehoeften plegtig betuigd, en tevens de verzekering er bij gevoegd, dat zij niets meer noodig hadden, om Missolonghi ook verder heilig te bewaren."

Ook de Oostenrijksche bladen erkennen, dat de Turken onlangs tegenspoed bij Missolonghi gehad hebben.

— Volgens berigten uit Hongarije en Wallachije, is er in Servie eene zamenzwering ontdekt, en in Thessalie op nieuw een opstand uitgebarsten.

LONDEN, den 5. Mei.

De ministers hebben in beide huizen van het parlement aangekondigd, dat uit hoofde der tegenwoordige omstandigheden, de vreemde tarwe, welke in 's lands pakhuizen zich bevindt, op de markt zal toegelaten worden, tegen betaling van een regt van 12 shellings; terwijl zij tevens volmagt gevraagd en bekomen hebben om vreemde tarwe in het land toe te laten, inval de oogst van dit jaar mogt mislukken. De ongelukkige toestand der werklieden in de fabriek-oorden moet als de oorzaak van dezen stap beschouwd worden. In onderscheiden plaatsen zijn dezer dagen weder oproeren uitgebroken, welke door de militaire magt hebben moeten gedempt worden. Menigvuldig zijn de plunderingen en rooverijen, welke daarmede verzeld gaan, en als men het volk toespreekt, antwoordt het: »wat zullen wij doen, wij hebben niet te eten?"

Er geschieden ruime inschrijvingen, om de hulpbehoevende werklieden te gemoet te komen.

— Uit een stuk, hetwelk aan het parlement voorgelegd is, blijkt, dat terwijl de bevolking van 1776 tot 1815 slechts als 1 tot 3, of van $7\frac{1}{2}$ tot 10 is toegenomen, de armoede meer dan 12 op 3, of van 15 tot 61 is opgehoopt, — dat is, dat het getal armoedigen in dit land in 1815 tot eene bevolking van 30 millioen (in plaats van 10 millioen) in evenredigheid zou gestaan hebben, zoo de toestand des volks, wat het huishoudelijke betreft, in laatstgemelde jaar even goed als in 1776 was geweest.

— Men heeft hier berigt, dat de president der republiek Hayti heeft geweigerd een traktaat van koophandel te bekrachtigen, hetwelk Frankrijk aan die republiek heeft willen voorschrijven.

— Onder de zoo menigvuldige als dwaze vooroordeelen, die door de onwetenheid en ligtgeloovigheid der menschen veeltijds als waarheden worden aangenomen, vindt men er weinig, waarvan het onderzoek belangrijker of de bestrijding noodzakelijker was, dan die, welke onder het volk ten opzigte der wetten heerschen. Sommige derzelven worden wel is waar slechts bij de geringe klasse aangetroffen; maar verre de meesten zijn bij alle standen der maatschappij aangenomen en erkend, met uitzondering alleen van de zoodanigen, welke met de regtsoefening in onmiddelijke betrekking staan. Zij hadden, even als alle andere volksdwalingen, in vroegere dagen eenigen grond; maar in later tijd is het ten uiterste moeijelijk geworden den oorsprong, ten minste van eenige derzelven, aan te toonen. Gedeeltelijk ontstonden zij uit herroepene statuten (verordeningen, die door een parlements besluit zijn bekrachtigd) en waren zelfs wetten, hoezeer misschien onder zekere wijzigingen; gedeeltelijk berusten zij enkel en alleen op verkeerde begrippen van bestaande wetten; maar er zijn er nog veel aanwezig, waarvan de verklaring tot op dezen dag volstrekt onmogelijk is. Tot dezen behoort, onder anderen, het vooroordeel, hetwelk niet alleen algemeen geloofd, maar zelfs onder de geringe klassen niet zelden gevolgd wordt, dat de man het regt heeft, van zijne vrouw te scheiden, wanneer hij haar, met een strik om den hals, op de openbare markt verkoopt. Deze wijze van echtscheiding is niet alleen in geen onzer wetten bekrachtigd, maar zelfs een misdrijf, dat met geldboete en gevangenis kan gestraft worden en onlangs ook bij onderscheidene gevallen gestraft geworden is. Het vooroordeel intusschen, dat deze handelwijze wettelijk is, is zeer ingeworteld, en heeft zelfs onlangs tot een belangrijk voorval op de markt te Smithfield aanleiding gegeven. Eene ladij werd aldaar, zeer elegant gekleed, met een zijden strik om den hals verkocht, en nadat de koop gesloten was, door den gelukkigen kooper in eene cabriolet weggevoerd. Buiten 's lands gelooft men, dat deze gewoonte een degelijk gedeelte onzer wetgeving uitmaakt, zoo dat zulks zelfs door schrijvers, als *Voltaire*, tot een bewijs der barbaarschheid onzer burgerlijke instellingen is aangevoerd geworden. Welligt is dezelve ontstaan, door dat de man, wanneer hij zoo openlijk zijne vrouw en haren minnaar begunstigde, niet meer geregtigd was, van den laatsten wegens echtbreuk eene schadeloosstelling te vorderen. Eene andere, mede tot het huwelijk betrekking hebbende dwaling, is deze: dat, als een man trouwen wil, en de vrouw, uit handen der priesters, slechts in haar hemd gekleed ontvangt, hij van alle verpligting omtrent hare schulden is ontslagen. Ook dit is geheel en al ongegrond; een man is verantwoordelijk voor de schulden van zijne vrouw, of hij haar met een groot vermogen, of zonder eenen penning trouwt. Zoo wordt verders geloofd, dat een man, wanneer hij aangifte doet, dat zijne vrouw hem heeft verlaten, en hij niet voor hare schulden kan instaan, zich van de verantwoordelijkheid ontslaat; — dergelijke aankondigingen ziet men dikwijls in openbare dagbladen. Zij hebben echter niet de geringste wettigheid, wanneer de man overigens niet kan bewijzen, dat de persoon, van welken zijne vrouw gekocht heeft, die heeft gelezen, en zelfs dan nog zou de man verpligt zijn de geleverde goederen te betalen, ingeval dezelve voor den staat zijner vrouw noodzakelijk waren. Verders heerscht het gevoelen onder alle klassen der maatschappij, dat slagers en heelmeesters, in criminele gevallen, niet als gezworenen mogen optreden, wijl zij door de gewoonheid aan veel bloed onmeedogend zijn geworden, en men vindt zelfs openbare personen welke nog niet van het dwaze dezer meening overtuigd zijn. *Rousseau* voert in zijne *Emille* als een bewijs voor de menschelijkheid onzer wetten aan, dat in gevallen over leven en dood, geene slagers als getuigen worden toegelaten; doch zegt bij de laatste uitgave in eene noot, dat de Engelsche overzetters van zijn werk deze dwaling verbeterd en de aanleiding daartoe opgegeven hebben, te weten, dat wel heelmeesters, doch geene slagers als gezworenen in criminele gevallen mogten optreden. Maar in weerwil der Engelsche overzetters, is de zaak juist omgekeerd waar. De heelmeesters zijn, ingevolge eene parlements-acte, die onder *Hendrik* VIII, tot aanmoediging van hun beroep, genomen is, wel is waar van den post van gezworene uitgezonderd, doch daartoe niet onbevoegd verklaard, en er bestaat noch wet, noch statuut, noch gewoonte, volgens welke in eenige gevallen de slagers daarvan uitgesloten zijn. Welligt is het de uitzondering ten behoeve der heelmeesters, welke tot deze dwaalbegrippen heeft aanleiding gegeven. Eindelijk heerscht het algemeene vooroordeel, dat het ligchaam van eenen schuldenaar na zijnen dood aan den schuldeischer vervallen is. Miss. *Edgeworth* heeft eene dusdanige omstandigheid in een roman aangevoerd. Intusschen is dit gevoelen reeds meermalen voor het geregtshof van Kingsbench bestreden geworden, en lord *Ellenborough* verklaarde, dat het in beslag nemen van het ligchaam niet alleen volstrekt tegen de wet is, maar ook den sherif en zijn beambten strafbaar zoude maken.

PARYS, den 4. Mei.

Een der dagbladen behelst het volgend artikel:

» Men schrijft ons uit den Haag, onder dagteekening van den 23. April, dat een talrijk en uitgelezen gezelschap aldaar bijeengekomen was, om den heer *de Clerq*, improvisator in Nederduitsche versen, te hooren. Deze Hollander evenaardt de grootste improvisators van Europa. Men had onderscheidene dames verzocht, ieder een papier in eene bus te doen, waarop het woord geplaatst was, dat de inhoud van het vers moest uitmaken. Het eerst bij het lot getrokken briefje, bevatte het woord: »Missolonghi," waardoor het gansche gezelschap aangenaam werd verrast. De improvisator geraakte aanstonds in eene dichterlijke geestverrukking; hij scheen door een heilig vuur aangeblazen te worden; de heerlijkste denkbeelden stroomden als het ware van zijne lippen en hij bleef drie kwartier uurs over dit belangrijk onderwerp improviseren. De levendigste toejuichingen legden de goedkeuring en verrukking van de toehoorders op de ondubbelzinnigste wijze aan den dag."

— Een der dagbladen deelt den volgenden brief mede, dien de Koning van Pruissen aan de hertogin van *Anhalt-Coethen* heeft geschreven, toen deze tot de roomsche kerk is overgegaan:

»Bij den brief, welken gij mij schrijft om mij te berigten, dat gij tot de roomsche kerk zijt overgegaan, noemt gij mij uwen raadsman en vaderlijken vriend; ik kan daarin slechts huichelarij zien; want alvorens den gewigtigsten stap des levens te doen, raadpleegt men gewoonlijk zijnen vaderlijken vriend. Ik heb u te Parijs gezien, op een tijdstip (1825) dat gij reeds uw besluit genomen hadt, en gij hebt het voor mij verborgen gehouden.

»Ik heb rijpelijk over de gewigtigste voorvallen des menschelijken levens nagedacht; ik heb den Bijbel en het Nieuwe Testament, alsmede de formulieren, verscheidene malen gelezen, en ik ben altijd vastelijk overtuigd geworden, dat de Evangelische de eenige ware en Gode welbehagelijke kerk is, en ik zal in dit geloof sterven. Dan wat zal er van de liefde en het vertrouwen der onderdanen, wier moeder gij moet zijn, worden na den stap, welken gij gedaan hebt, een stap dien men niet te veel betreuren kan? Waar zullen zij bescherming en steun vinden in de gewigtigste voorvallen van het menschelijke leven? Handel dus zoo, dat zij uwe nagedachtenis zegenen en niet verwenschen."

(geteekend) FREDERIK WILLEM.

Deze brief is te vinden in een geschrift, dat onlangs te Leipzig is uitgekomen, onder den titel: *Waarom noemen wij ons protestanten?*

— De bisschop van *Moulins* heeft mede het zijne gezegd van de vonnissen van het koninklijke geregtshof te Parijs, waarbij de *Constitutionnel* en de *Courier Français* zijn vrijgesproken: »Zouden wij ons schamen (zegt hij in zijn mandement ter opening van het jubelfeest) zouden »wij ons schamen, aan *onregtvaardige vonnissen* ten doel te staan, als »*Jezus-Christus*, de onschuld zelve, tegen *Barabas* overgesteld, schul»diger is geoordeeld, dan die bekende misdadiger?"

Alzoo, merkt een dagblad aan, wordt het billijk gewijsde van een opperst geregtshof met het vonnis van *Pilatus* gelijk gesteld.

— Gisteren is door den Koning, met groote plegtigheid, de eerste steen gelegd aan een gedenkteeken, dat voor wijlen *Lodewijk* XVI, die ten tijde der revolutie is ter dood gebragt, zal opgerigt worden.

— Een Jezuitisch dagblad meldt, dat de graaf *van Ingenheim*, broeder van den Koning van Pruissen, op het voorbeeld zijner zuster, de Hertogin van *Anhalt-Coethen*, mede tot de roomsche kerk is overgegaan.

— Men heeft hier vrij stellig berigt, dat Tripolitza door de Egyptenaren is verlaten, na hetzelve in brand gestoken te hebben. De renegaat *Selve*, die daar het bevel voerde, is door *Ibrahim*-pacha ontboden, waarschijnlijk wegens zijnen onspoed te Missolunghi.

Mengelwerk.

KRUISTOGT TEGEN DE HEL.

Het verwekt een droevig gevoel, wanneer men van een leger, hetwelk te velde trok met een zoo belangrijk doel als is de bestorming van de Hel, en het noodzaken van den Duivel, om te abdikeren, geene officiële bulletins kan mededeelen. Zulks is sinds langen tijd het geval met het leger des Kruisvaarders onder aanvoering van BILDERDIJK, c. s. Uit de medegedeelde bulletins weten wij, waar het post heeft gevat, en hoe eene eerste schermutseling afliep, door het heldhaftige gedrag van den Veld-Chirurgijn CAPADOSE. Sedert heeft men onderhands vernomen, dat alles stil blijft; doch tevens, dat het leger niet aangroeit; in tegendeel, dat er zijn, die zich aan desertie hebben schuldig gemaakt, en nu naauwelijks meer willen weten, dat zij tot het leger hebben behoord. Door dit uitdunnen van de armee, wordt de dienst, voor de genen die volhouden, al moeijelijker; zoodat wij onlangs vernamen, dat zelfs de Veldprediker nu en dan de wacht moet betrekken; immers in een onlangs aan hem gerigt vers van den Luitenant-Generaal DA COSTA komt hij als gewapend voor. Wij vreezen dus, dat die oude stumpert het te kwaad zal krijgen, want voor dubbel werk is men, op die jaren, weinig geschikt. De Luitenant-Generaal heeft in dezen staat van zaken, waarbij geene kwestie is van vechten, natuurlijk veel ledigen tijd, en besteedt dezen met de preeken van den Veld-Prediker te vertalen en voorts krijgsliederen te maken. Men meene echter niet, dat het laatste geen doel zoude hebben, om den vijand te benadeelen. Het tegendeel blijkt uit de *krijgsmuzijk*, welke hij het laatste heeft vervaardigd. Daarin bezingt hij *Jericho*, en hoe dat de muren van die stad omvielen, na het blazen op de trompetten; en nu schijnt het wel, dat hij ook muzijk wil maken, om te proberen of de ringmuur van de Hel, daardoor, ook vallen wil. Van anderen aanval ziet hij af, want hij zegt:

Neen! *geen schitt'rende stalen zwaarden!*
Neen! *geen pijlen!* Neen! *geen paarden!*
aardsche wapens baten niet,
Waar Gods stem den strijd gebiedt.
't Volk van God zal overwinnen
Over wereld, Hel en zinnen;
En vereenigd als één man,
Zonder krijgsmacht paden banen
Voor zijn wapperende vanen
Door 't verbaasde Canaän.

Dus *gezongen* maar, *geblazen* en krijgsmuzijk gemaakt! Zeker kan men niet veiliger, gemakkelijker en vrolijker tot de overwinning geraken. Zal evenwel het plan gelukken, en de ringmuur van het helsche *Jericho*, door dit middel, vallen, zoo zal de keel goed opengezet moeten worden, want die muur, al is zij oud, staat toch nog stevig. Het oudste metselwerk is doorgaans het sterkste. Dit zag men in *Arnhem* nog onlangs bij het afbreken van de St. Janspoort, welke men ook dacht, oud en bouwvallig te zijn, zoodat men dezelve bijna omver kende blazen, en die echter reuzenkracht heeft noodig gehad, om uit een te geraken. Wij hopen, dat de Kruisvaarders op dergelijke misrekening zich voorbereid zullen houden. Het komt ons voor, dat zij zulks werkelijk doen; want, in eene dichterlijke aanspraak aan de *geloovigen*, wekt de Luitenant-Generaal hen op, niet *alleen* tot luidkeels zingen, maar ook tot meer:

Spreekt, predikt, *dondert!* rukt den afgod van zijn zetel,
Die 't afgekeerd verstand van Neerlands volk verblindt!

Die vermaning, om te *donderen*, doet ons denken, dat het plan is, om het geschreeuw te accompagneren met krachtig en doordringend veldmuzijk, en dit is vast noodig, om den muur van de Hel in zijne fundamenten te doen dreunen, zoo als noodig zal zijn, als dezelve zal vallen. En, waarlijk! het zal een belangwekkend tooneel zijn, BILDERDIJK te zien, uit al zijne magt slaande op eene groote Turksche trom; DA COSTA op een paar ouderwetsche paukketels; BÄHLER blazende op eenen grooten doedelzak; VIJGEBOOM op eene vervaarlijke trompet; CAPADOSE, met kracht strijkende op eene zware bas; en allen daarbij, met groote oogen kijkende, of zij ook eenige beweging in den ringmuur kunnen waarnemen. Het wordt een tafereeltje van HOGARD.

Zoo veel men van den kant des vijands vernemen kan, doet deze niets anders dan zich met het gezigt en de dreigementen van de Kruisvaarders te amuseren, en zijn er vele, die zich met het hoofd der vijanden vereenigen in de aanvallers hartelijk uit te lagchen.

Doch dit moet die vrienden opbreken: ook zal dit het geval worden, zoo men onzen raad maar gelieft te volgen. Wij hebben, namelijk, onlangs gelezen in de reis van den Engelschen GORDON LAING, in de Binnenlanden van *Afrika*, dat de zwarte Koning van *Soulima*, een sterk corps zwarte muzikanten heeft, die zulk een verschrikkelijk geweld maken op vervaarlijk groote trommen, op welke zij, uit alle magt met zware knuppels pauken, en die zij accompagneren met *bonnefous* en andere zwaar geluid gevende blaas-instrumenten, dat GORDON verpligt was, om watten in zijne ooren te steken. Nu dacht ons, dat dit corps onze Kruisvaarders zoude kunnen lijken. Men ziet toch, dat *vrije* lieden geenen zin aan den togt hebben. Gelukkig nu, dat de pogingen, tegen den handel in leelijke zwarten, allen vervloekte afstammelingen van CHAM, nog niet volkomen zijn geslaagd, en er nog kans is, om voor geld en goede woorden, van dat zwarte goed, en bijzonder ook, om deze muzijkanten te krijgen. Het komt ons dan raadzaam voor, dat men naar *Falaba*, de residentie van den Koning van *Soulima*, schrijve, en dit corps koope. Lijkt het BILDERDIJK, VIJGEBOOM en BÄHLER niet, om te betalen, DA COSTA en CAPADOSE kunnen zulks dies te beter, en mogen dan, met behulp van dit corps, de muren van het helsche *Jericho* vallen, zoo zal tevens bewezen zijn, dat, wat ook weeke philantropen mogen geroepen hebben, — *de Slavenhandel een zegen is.*

†

KUNST OM SCHULDEN TE MAKEN EN ZYNE SCHULDEISCHERS OM DEN TUIN TE LEIDEN.

(*Vervolg, zie No. 32.*)

(Vervolg, zie No. 32.)

HOOFDSTUK II.

In dit hoofdstuk toont de Schrijver, wat het zij zijne schuldeischers om den tuin te leiden, of eigenlijk door vermoeijende wandelingen af te matten. Hij noemt dit *théorie de la promenade*, en deelt daaromtrent de volgende bijzonderheden mede, welke hij zegt te kunnen aanbevelen, op het gezag van een Snaak, die millioenen schulden heeft, zonder dat iemand zich beroemen kan immer een stuiver van hem te hebben kunnen krijgen:

Een crediteur is tot den uitersten graad van vermoeidheid gebragt, wanneer men hem eene wandeling, gelijk aan den omtrek des aardbols (ongeveer 7000 uren), heeft doen afleggen. In dien toestand gebragt, heeft gij, zoo te zeggen, kwitantie voor het verschuldigde. Gij behoeft voor uwen crediteur niet meer uit den weg te gaan, daar hij het is die u tracht te mijden.

Dienvolgens verliest eene schuld van hare waarde en een crediteur zijnen moed, naar gelang van den weg door den laatsten afgelegd, of van den afstand, die er is tusschen het tegenwoordig oogenblik en den tijd der gemaakte schuld. Zoo ook valt er nog een andere term van vergelijking te maken, volgens de opgave van een beroemd *Economist*, die berekend heeft, dat een paar goede schoenen een afstand voorstellen van 300 uren, omtrent een 24. deel des aardbols.

Uit dit een en ander is de volgende tabel gevormd, die een schuldenaar in zijn geheugen behoort te prenten, even als de tafel van PYTHAGORAS:

Graad van geduld van een gewoon Schuldeischer.	Afstand hem te laten doorloopen, om dat geduld af te matten.	Paren schoenen, die hij verliest.	Berekening van doorwandelden afstand. Aardbols gedeelte.	Bestede tijd.
1. graad van geduld.	300 uren.	1 paar.	24. des aardbols.	1 jaar.
2. » » »	875 »	2 paren.	8. » »	3 »
3. » » »	1750 »	4 »	$\frac{1}{4}$. » »	5 »
4. » » »	2333 »	8 »	$\frac{1}{3}$. » »	6 »
5. » » »	3500 »	12 »	$\frac{1}{2}$. » »	10 »
6. » » »	7000 »	24 »	de geheele omtrek der aarde.	20 »

Zoo kan men dan verschillenderwijs zeggen: mijne schuldeischers hebben 300 uren afgelegd; zij hebben eene wandeling gedaan van een 24. des aardbols; zij hebben een paar schoenen versleten, of wel zij hebben een jaar naar hun geld gewacht. Men bemoeije zich niet met schulden maken, zoo men zich niet bij magte gevoelt, om een crediteur een 24. deel van den aardbol te doen afleggen. Dit eerste jaar valt echter het meest hard. Het is het eerste paar schoenen, hetwelk te doen verslijten u de meeste moeite zal kosten. Want in de eerste periode heeft hij, die u vervolgt, nog al zijne geestdrift en al zijne hoop — welke staat

die te verflaauwen en de ondervinding zal u doen zien, dat tegen één, die de volharding tot den 6. graad drijft, gij er negentien zult aantreffen, bij wien dezelve reeds bij het 2. paar schoenen te niet gaat.

Dit zijn voorregten, die op uwen moeijelijken levensweg voorkomen, en waarvan gij partij trekt.

HOOFDSTUK III.

Mr. GALLOIS.

Men treft onder crediteuren somtijds zeer goedhartige en gevoelige menschen, welke eindigen met zich als het ware te hechten aan den man *comme il faut*, die hen, door gedurig uitstel, afmattende wandelingen laat doen. Zij zijn zoodanig gewoon u te bezoeken, dat er iets aan hun geluk schijnt te ontbreken, zoo zij u niet ontmoeten. Voorbeelden hiervan, hoezeer over het algemeen zeldzaam, heeft men aangetroffen in den derden graad van geduld.

Ik heb, zegt de Schrijver, onder mijne crediteuren er een gekend, die mij tot een wezenlijken vriend werd, en mijne goede hoedanigheden bij een ieder ten hoogste roemde. Hij was meubel-werker van beroep en had mij een ameublement geleverd tot den prijs van fr. 3600, betaalbaar in drie jaren, bij paijementen van fr. 100 per maand. De man vertoonde zich telken maand zeer regelmatig ten mijnent, en niet minder regelmatig voegde ik hem toe: *Mijnheer* GALLOIS! *ditmaal onmogelijk, maar de volgende maand zonder twijfel.* Nimmer echter vergat ik hem mijn journaal en grootboek voor te leggen, waar de generale-rekening *Meubelen* stond gedebiteerd voor fr. 3600. Ik toonde hem zijn credit en de daarop jaarlijks bij verdieping gebragte som van fr. 3600. Hij geraakte in opgetogenheid over eene zoodanige voorbeeldige orde en liet zijn lust blijken, om zich toe te leggen op het dubbeld boekhouden. Ik onderwees hem in deze kunst, die hij uitmuntend toepaste en zelfs bragt ik het zoover, dat ik een goed comptabel van hem maakte. Het was, inderdaad, treffend, den schuldenaar en den crediteur te aanschouwen, zich krommende over eene tafel, door den laatsten vervaardigd, en proeven nemende met het formeeren van rekeningen-courant en balancen. Daar ik op den inval was gekomen, om zijne leverancien zelven ten voorbeeld te nemen, was het der moeite waardig te zien, met hoeveel vuur hij rekeningen-courant opende voor zijne gordijnen, zijne canapés en zijne handdoeken. Wanneer wij kwamen tot de fictive voorstelling van het saldo, gebeurde het soms, dat hem ontviel: *gij hebt mij betaald fr. 500, ik dien dus fr. 500 in uw credit te stellen.* Ik vond mij alsdan verpligt iets voor hem te doen en verzocht hem zich naauwkeuriger uit te drukken, door te zeggen: *Ik veronderstel, dat gij mij 500 fr. hebt betaald.* De gedurige herhaling dezer aanmerking werd beschouwd als een bewijs mijner goede trouw. Mijn leerling gevoelde zich verpligt, en nimmer verliet hij mij zonder te betuigen, dat hij bezwaarlijk zich erkentelijk genoeg jegens mij konde betoonen.

HOOFDSTUK IV.

EUMENES. *Bevelhebber der Macedoniers.*

Hier verhaalt de Schrijver, op de hem eigene wonderlijk naïve wijs, de geschiedenis van EUMENES, die tegen ANTIGONUS te veld zullende trekken, ondersteund door de Macedoniers en eenige schatrijke Satrapen, korten tijd voor den slag de ontdekking deed, dat de laatsten zich van hem zochten te ontdoen. EUMENES, ten einde zich uit dit gevaar te redden, vond namelijk het volgende middel uit. Hij doet de Generaals, die het op zijn leven hadden toegelegd, voor zich komen, geeft te kennen, dat hij om eene groote som gelds verlegen is en dezelve in leening van hen verlangt. Men durft hem geen weigerend antwoord geven, en de zamenzweerders, waarvan de minste in het geld zwom als ROTSCHILD, zijn verpligt, elk voor zijn aandeel, de verlangde som op te schieten. Het gevolg daarvan was, zoo als EUMENES het zich had voorgesteld. De Satrapen verlangden nu niet meer zijn dood, die hun groote verliezen zoude kosten, maar waren zelfs in den strijd bestendig bij en om hem, ten einde hem voor alle gevaar te beveiligen.

De Schrijver zegt, in opzigt tot deze geschiedenis:

1°. Dat het niet onaangenaam zoude zijn, op dergelijke voorwaarden zich te kunnen doen omringen door dappere en getrouwe Generaals.

2°. Dat, terwijl men anders daartoe veeltijds geld moet *geven*, hier een voorbeeld is, om zijn leven te redden, door geld van anderen te leenen.

Hij geeft echter te kennen, dat het hem niet zou voegen de tweede dezer aanmerkingen voor de zijne te laten doorgaan, daar dezelve toebehoort aan PLUTARCHUS.

HOOFDSTUK V.

De noodzakelijkheid om zich Satrapen te vormen.

Maak u satrapen, op het voorbeeld van EUMENES. De minste verkoudheid moet uwe crediteuren reeds schrik aanjagen. De schuldeischer, dien gij betaalt of geld op rekening verstrekt, stelt geen belang hoegenaamd meer in uw persoon. Zijt gij ziek, hij zal niet eens naar u laten vragen. Zijn hart is verkoeld door het geld, hem gegeven. Breng hem aan het wandelen en gij houdt hem in een staat van belangstellende ongerustheid. Ik heb dit ondervonden, zegt de Schrijver, ten opzigte van een Restaurateur, die mij een jaar te eeten gegeven en daarvoor op mijn grootboek met eene som van fr. 1200 gecrediteerd stond. Ik werd ziek. De man toonde mij de aandoenlijkste genegenheid, bezocht mij vergezeld van zijnen doctor en scheen ongerust over mijn toestand. Versterkende middelen werden voor mij dienstig geoordeeld, daar mijne tong eene vrij goede maag aanduidde. Ik bekwam door zijne zorg de krachtigste soupen, daarna sucalente carbonaden en beste Bourgonje wijn. Weldra gevoelde ik mij hersteld en nam, uit erkentenis, de eerste proeven daarvan aan de tafel van mijnen goeden Restaurateur, die met een zeker genoegen den blos van welvaren op mijne wangen zag wederkeeren, als waarin voor hem het eenigste pand van gerustheid gelegen scheen. Ik had hem tot een waren Satraap gemaakt.

HOOFDSTUK VI.

Keus van een woonvertrek.

Gij dient u eene woning te kiezen op den gemiddelden afstand van ten minsten een uur van die uwer crediteuren. Maar hoe laat zich dit doen, daar zij door geheel *Parijs* zijn verspreid? Dit is voor u een punt van berekening, en het weinige, dat gij onthouden hebt van de lessen in de Mathéses, moet u hier te stade komen. Wacht u vooral voor vertrekken gelijkvloers gelegen. Gij behoort u te stellen onder de *protectie* van ten minsten 120 trappen. Een uur afstands en 120 trappen, doen de meest jonge schuld onbegrijpelijk spoedig verouderen. Een crediteur, die 100 trappen geklommen heeft, is zijn adem kwijt als hij bij u komt. In plaats van geld, is het een stoel dien hij bij provisie van uwe goedheid verlangt. Twee uitgangen behooren er aan uwe kamer te zijn, opdat een crediteur u niet tegen wil en dank gevangen houde. Deze kamer moet echter gelegen zijn voor aan de straat. Van daar ziet gij reeds in de verte uwen crediteur als een bijna onmerkbaar stip aan den horizont. Naderende, wordt hij al grooter en grooter. Gij herkent hem, en nu blijven u nog eenige oogenblikken overig om uwe middelen van defensie te beramen. Van de twintig mannen *comme il faut*, te *St. Pelagie* om schulden gearresteerd, zijn er doorgaands negentien, die de onvoorzigtigheid hadden begaan, hunne woning te vestigen in achterkamers. Alle crediteuren weten, dat dit de zwakke punten zijn, en zij rigten altoos hunne aanvallen tegen dezelven.

HOOFDSTUK VII.

Meubelen.

Het moge goed geweest zijn met meubelen te pronken ten tijde van DAGOBERT, toen het bezit van eene latafel met koperen hengsels voor een bewijs van rijkdom werd gehouden. In onze dagen laat men zich daardoor niet verblinden, noch wordt men er door genoopt tot het verleenen van crediet; vermits een ieder zeer goed weet, dat men het rijkste meubilair dekt door eene gesimuleerde kwitantie van eenen inschikkelijken huisheer. Zoek u veelliever zulk huisraad, hetwelk eenigszins bijzonder, en geschikt is om de aandacht tot zich te trekken. Dit geeft dikmaals eene gelukkige afwending aan den aanval, die uw crediteur zich had voorgenomen. Aan de kruk van uwe deur kunt gij een koperdraad hechten, welke, in verband gebragt met een electriseer-machine, versterkt door Leijdsche flessen, u in de gelegenheid stelt, om uwen crediteur, bij het binnenkomen, eene les in de natuurkunde te geven, die gij hem vervolgens, met behulp van HAÜY, wel zeer verstaanbaar zult kunnen maken, maar welke hem naastdenkelijk de lust zal benemen, om vooreerst eene tweede les in de physica te komen nemen.

HOOFDSTUK VIII.

Knecht.

Ziedaar een punt van belang! Hoeveel menschen klagen niet over hunne dienstboden. Hunne huizen zijn als het ware zeeven, waardoor de geheele dienstbaarheid van *Parijs* is gepasseerd, zonder dat daarop iets goeds is overgebleven. Niets is vooral voor u meer dadelijk behoefte, dan een getrouwe en bekwame knecht. Zoek er u zoodanig een, die zelve ongelukken heeft verduurd. Liefst een oud militair, die niet alleen in persoon bij een menigte battaljes tegenwoordig geweest zijnde, zeggen kan: *quorum pars magna fui*, maar die van buiten kent het werk van PANCKOUCKE, over de veldslagen en overwinningen, in dertig of veertig deelen octavo.

Deze snaak, die u ten vriend moet zijn, behoort het talent te bezitten, om uwen crediteur, als hij zich aanmeldt, door belangvolle verhalen bezig te houden. Hij zal hem geheel *Italie* doen binnenrukken met geforceerde marschen, van daar voert hij hem in de bergen van *Tirol*, in den slag van *Marengo*. Indien het traktaat van *Campo Formio* den ongeduldigen hoorder niet noodzaakt te capituleeren, zoo heropent uw oorlogzuchtige dienstknecht de campagne door de tweede coälitie, en zal uwen crediteur dermate in alle de glorierijke daden der natie verwarren, dat hij hem weldra zal noodzaken, om, bedekt met lauweren, eene kunstvolle retraite te maken op de voetstappen van den onsterfelijken MOREAU, geveld in den slag bij *Dresden*. Men heeft opgemerkt, dat schuldeischers, ook van de beste obligatien voorzien, zich zelden meten met hen, die schroot en grof geschut ter beschikking hebben.

HOOFDSTUK IX.

Portier.

De keus van een portier hangt ongelukkig niet van u af. Gij dient dien te nemen zoo als gij hem vindt, en echter hoeveel vermag zulk een *Cerberus* niet op uw lot. Gij weet wat er al wordt uitgerigt met drie magten. De portiers hebben er zes. Zij kunnen:

1°. Brieven weigeren, welke voor ons zijn bestemd.
2°. Dezelven aannemen en heimelijk openen.
3°. Zeggen, dat wij *niet* te huis zijn.
4°. Zeggen, dat wij *wel* te huis zijn.
5°. De voorwerpen voor zich behouden, die men ons zendt, hetzij met toeleg, het zij door onachtzaamheid.
6°. Kwaad spreken van ons gedrag of ons belasteren.

Duizende zijn de voorbeelden van rampen en wederwaardigheden, veroorzaakt door de kwaadwilligheid van eenen portier. De Schrijver noemt er eenigen op. Zoo ruïneert b. v. een portier in minder dan 24 uren het crediet van een bankier, door aan den houder eenes wissels, op den vervaltijd wordende aangeboden, niet eene houding van verlegenheid en medelijden te zeggen: *Mijnheer is op zijn buiten-verblijf.* Een ander, niet te vreden met de giften eener actrice, brengt haar tot den bedelstaf, door aan den Lord, die haar tracht te bezoeken, om haar te troosten wegens de ongunsten van THALIA en MELPOMENE, acht dagen lang ten antwoord te geven: *Mejufvrouw is niet tehuis.* Per slot raadt de Schrijver aan, om den portier door alle mogelijke middelen in zijn belang over te halen, daar hij de spil is waarop zijne kunst draait.

HOOFDSTUK X.

Plattegrond van Parijs.

Hier betoogt de schrijver de noodzakelijkheid, om te trachten alle onverwachte ontmoetingen van zijne crediteuren op straat voor te komen; want, zegt hij, niets meer, dan dit, brengt u in oogenblikkelijke verlegenheid. Gij staat daar geheel alleen, zonder portier, zonder knecht en onvoorzien van uwe verdere middelen van defensie. Uw crediteur overlaadt u met verwijtingen en wordt stouter, naar mate gij meer en meer verlegen wordt en aan het stamelen of beloven gaat. Hij wordt voor u een SAMSON, wien gij het hoofdhaar hebt teruggegeven. Zorg dus de plattegrond van Parijs wel te kennen, en kies voor u, bij het uitgaan, zulke achterstraten en bijwegen, waar gij veilig zijt tegen dergelijke onverhoedsche aanvallen. Men vindt menschen, die dit meesterlijk verstaan, en die van de *Chaussé d'Antin* tot aan de faubourg *St. Jacques* weten te komen, zonder dat men kan nagaan hoe. Men zou zeggen, dat zij door een onderaardschen weg zijn gegaan.

HOOFDSTUK XI.

Gezondheids-stelsel. Voordeelen van het wandelen.

Het is niet alleen uit noodzakelijkheid, maar somtijds ook uit gevoel van menschlievendheid, dat een debiteur zijne schuldeischers moet verpligten tot het doen van wandelingen. Onder de crediteuren, die ik tot mededingers van CHRISTOPHORUS COLUMBUS en kapitein BARRY heb gemaakt, bevonden er zich twee, wier ziekelijke toestand een spoedigen dood deed vreezen. Zoodra deze vrienden, mij ten gevalle, aan het wandelen werden gebragt, bekwamen zij, als door een wonderwerk, hunne gezondheid terug. Zij maakten mij tot het doel hunner vervolging op eene wijs, waarvan ik geen voorbeeld ken. Hunne eigenliefde scheen er mede gemoeid, om mij volstrekt te willen ontmoeten. Men zou bijna gezegd hebben, dat de akademie hun eene premie van fr. 1500 had toegezegd, zoo zij mij krijgen konden. Maar ik verstond mijne kunst te goed, en als zij dachten zeker van mij te zijn, verdween ik als eene schaduw.

Deze goede menschen, op zekeren tijd druk bezig, om mij op het spoor te krijgen, en bijna buiten adem geloopen, ontmoetten hunnen Doctor, die niet weinig verbaasd staat hen zoo welvarende te zien. Zij verklaren, dat zij sedert een jaar zeer druk in beweging zijn, om een verwenschten debiteur beet te krijgen, die hun telkens ontglipt, en nu bewijst hun de Arts middagklaar, dat hun herstel juist aan die beweging

is toe te schrijven. *Wel Doctor er is dan ook geen reden om u voor uwe mislukte kuur te betalen? — Het is waar, dat ik u zulke stoute wandelingen niet zou hebben durven aanraden. — Wij dienen dus aan onzen debiteur de 25 Louis d'or te valideeren, die voor u bestemd waren.* Inderdaad, de beide hardloopers deden mij het voorstel daartoe, maar ik weigerde volstrekt door dit middel onze rekening te liquideeren. Deze waardige vrienden staan nog altoos op mijn grootboek. Immers het kwam mij voor, dat, bijaldien hunne oude kwaal mogt terugkeeren, de weg van genezing voor hun open diende te blijven.

(*Het vervolg hierna*).

ARNHEM, den 9. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 8. Mei 1 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D
Den 9. dito. 1 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

---

† † † De Notarissen Mrs. *G. van Eck* en *J. Busgers*, te *Arnhem*, zijn voornemens, om op Woensdag den 17. Mei 1826, des voormiddags ten tien ure, aan het Huis, gelegen aan de *Bergstraat*, het derde van het boveneinde, publiek voor kontant Geld te verkoopen:

Een zeer zindelijken INBOEDEL, bestaande in Maghonij en andere Stadhouten MEUBELEN, als: SECRETAIRE, CHIFONIERE, TAFELS, KASTEN, CANNAPÉ, STOELEN, enz.; voorts SPIEGELS, PENDULES, SCHILDERYEN, een fraai Doorniksch TAPYT en andere VLOERKLEEDEN, MEUBELGORDYNEN, LEDIKANTEN met BEHANGSELS, BEDDEN en TOEBEHOOREN, PELLEN en LINNENGOED; een Verlakt SERVIES, KRISTAL- en GLASWERK, fraai PORCELEIN, een compleet Engelsch Aardewerk TAFELSERVIES, KOPER en TIN, etc., alsmede eenig gemaakt ZILVERWERK, BOEKEN, waaronder Werken van smaak, en verder hetgeen tot eenen deftigen Inboedel behoort.

De Goederen zijn te zien daags voor den Verkoopdag, van des morgens 10 tot des middags 5 uren, zonder tusschenpozen.

† † † De Notaris Mr. *Gerard van Eck*, te *Arnhem*, zal ter instantie van de respectieve Eigenaren, op Donderdag den 25. Mei, bij inzaat, en op Donderdag den 8. Junij van dit loopende jaar, bij toeslag, telkens des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ter verkoop aanbieden, de navolgende Onroerende Goederen, als:

1. Een hecht, sterk en welbetimmerd dubbeld HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Bakkerstraat, wijk D. No. 126, belend ten Noorden den Schoenmaker *Brunnenwasser* en ten Zuiden het volgende tweede perceel, voorzien van zes BENEDEN- en elf BOVENKAMERS, waaronder eenige ruim en groot, voorts goede DROOGZOLDERS, ruime KEUKEN, MANGELKAMER, KELDERS, SCHUUR, OPEN PLAATS en annexen TUIN, uitgang hebbende in de Weverstraat.
2. Een HUIS en ERVE, mede gelegen in de Bakkerstraat, Wijk D. No. 127, grenzende ten Noorden het eerste Perceel en ten Zuiden een HUIS en ERVE van wijlen den Koster *Everts*.

Beide deze Perceelen zullen ook in Massa worden geveild.

3. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, in Wijk C. No. 198, van ouds genaamd *het Witte Kruis*, tusschen de Logementen *het Hôtel van Brunswijk* ter eenre, en *de Paauw* ter andere zijde, zijnde een hecht en sterk Gebouw van groote en ruime Zolders, zeer geschikt tot berging van Granen, voorzien.
4. Een net en wel onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze stad, in de Wielakkersteeg, wijk D. No. 90, tusschen de Erven van den Heere *J. N. Blaauw* ter eenre en *Wiggers* ter andere zijde.

Ten aanzien der bezigtiging adressere men zich bij de respective tegenwoordige bewoners. Nopens de Voorwaarden van verkoop kan men onderrigt bekomen ten kantore van den voornoemden Notaris, alwaar de Veilings-Conditien acht dagen voor den inzaat voor een ieder ter lezing zullen liggen.

§ § § De Notaris Mr. *J. Busgers*, qq., zal op den 24. Mei en 7. Junij 1826, telkens des avonds ten 6 ure, in het Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, publiek doen inzetten en finaal verkoopen:

Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, waarin sedert vele jaren met goed succes een Kruideniers- en Broodbakkers-Affaire is, en nog wordt uitgeoefend; bestaande uit verscheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS, ruime ZOLDERS, groot VOORHUIS, voorts BAKKERY, POMP en verdere GEMAKKEN, staande te *Arnhem*, op de Groote Markt, [illegible] HUISJE, in de Langestraat, Wijk A. No. [illegible], en [illegible] PLAATSEN in de Groote Kerk, te *Arnhem*.

† † † In de maand *Julij* of *Augustus* aanstaande, zal in het openbaar geveild worden het LANDGOED *Ommershoff*, alleraangenaamst gelegen bij het Dorp *Velp*, bij *Arnhem*, aan den Grooten Weg van *Arnhem* op *Zutphen*; zijnde in de laatste jaren met den meesten smaak geheel nieuw aangelegd, met deszelfs moderne HEERENHUIZING, voorzien van vier BENEDEN- en zeven BOVEN-KAMERS, PROVISIE- en DOMESTIKE-KAMERS, KEUKENS, KELDERS, en DROOGZOLDERS; nieuw KOETSHUIS, STALLING voor zeven Paarden, BEESTENSTAL en brillante HOOIZOLDER, mitsgaders eene Kapitale BERGSCHUUR, die tevens als MANEGE kan worden gebruikt, aparte TUINMANSWONING en BOERDERY; voorts een groote MOESTUIN, BROEIJERY en BOOMGAARD, met exquise VRUCHTBOOMEN, MENAGERIE, VISCHRYKE WATERS en zeer aangename WANDELINGEN, alsmede uitgestrekte BOUW- en WEILANDEN, in de plaats zelve gelegen. — Zijnde dit Landgoed inmiddels UIT DE HAND TE KOOP en te bevragen bij den Heer *Hr. Avelingh*, Fungerend Vrederegter te *Velp*. — Brieven Franko.

† † † De Notaris *P. Wiegand*, te *Nijmegen*, zal, op Donderdag den 18. Mei 1826, des avonds ten 6 ure, in het Lokaal der Notarissen, te *Nijmegen*, in de Scheidemakersgas, finaal verkoopen:

1. De BUITENPLAATS, *de Boel* genaamd, bestaande in een Kapitaal, Hecht en Sterk HEERENHUIS, voorzien van onderscheidene BOVEN- en BENEDENKAMERS, meestal Behangen, KEUKEN, KNECHTS- en MEIDEN-KAMERS, ZOLDERS, en verdere Gemakken, KOETSHUIS, STALLING, TUINMANSWONING, afzonderlijke SCHUUR en WONING, TUINEN, beplant met exquise VRUCHTBOOMEN, BOOMGAARD, BOSCH met zware opgaande EIKEN, IPEN-, POPULIEREN- en andere BOOMEN beplant, doorsneden van WANDELINGEN, kapitale VISCHRYKE VYVER, DUIVENTIL, en bijgelegene WEIDE, gelegen tusschen de Steden *Arnhem en Nijmegen*, onder *Ressen*, schietende met deszelfs aanzienelijke, met zware opgaande Boomen beplante dubbele LAAN aan den Grindweg of Arnhemschen weg, te zamen groot ruim zeven bunders. Ingezet en met de hoogen gebragt op . . . . . f 6550.
2. Zeven Percelen extra best uiterwaarden WEILAND, de *Rouwendalen*, *Buitenwaard*, *Sluiswaarden*, *Middelwaard*, *Voorstenwaard*, *het Bovenste Wolfsgat* en *Kleine Wolfsgat* genaamd, te zamen groot ongeveer 50 bunders. Ingezet en met de hoogen gebragt op . . . . . f 12,320.
3. Voorts daarbij gelegene WILLIGENPASSEN, RIETBANEN en VISSCHERY, groot circa 4 Bunders; mitsgaders een HUIS en TUIN, *het Schipperskuis* genaamd, met het regt tot het Veer over de Rivier *de Waal*, gelegen onder *Oosterhout*, in het Schoutambt *Valburg*. Ingezet en met de hoogen gebragt op . . . . . f 810.
No. 2 en 3 in massa gebragt op . . . . . f 16,100.
No. 1, 2 en 3 in eene algemeene massa op . . . . - 22,6[illegible]8.
4. Ongeveer eenen halven Bunder BUITENLAND, gelegen aldaar bij en aan de voorschrevene Uiterwaarden, onder *Oosterhout*, gebragt op . . . . . f 150.
5. Een aanzienelijke en welgelegen HOFSTEDE, *de Vosakkers* genaamd, bestaande in een Groot, Hecht, Sterk HUIS en ACHTERHUIS, BAKHUIS, nieuw aangelegden BOOMGAARD, ELZENPAS, HOF, TABAKS- en WEILAND, gelegen onder *Oosterhout*, te zamen groot ruim 5 Bunders 25 Roeden, gebragt op . f 3390.

§ § § De Notaris *P. A. van Rees*, te *Nijmegen*, zal op Woensdag den 31. Mei 1826, des namiddags ten 3 uren, ten huize van *Frans Claussen*, aan den *Brouwketel*, onder *Huissen*, publiek op hoogen doen inzetten, en 14 dagen daarna, ter zelver uur en plaats, finaal verkoopen:

Eenen BOUWHOF, zijnde tevens een zeer geschikt Buitenverblijf, bestaande in een HUIS, met twee BENEDEN- en drie BOVENKAMERS, ZOLDER, KELDERS, groot ACHTERHUIS, BERG en SCHUUR; alles gebouwd boven de tot nog toe bekende hoogste Watervloed; — met eenen daarbij gelegen vruchtbaren TUIN, WANDELING met opgaande BOOMEN, BOOMGAARD van circa 2 Bunders, ARBEIDERS-WONING, voorts in den besten staat zijnde BOUW- en WEILANDEN, groot in het geheel ruim 48 Bunders, alles aan elkander in het Kerspel *Angeren*, Gemeente *Bemmel*, gelegen.

Zullende den Kooper, des verkiezende, de helft der [illegible]gen, in de te verkoopene Bouwing op eerste Hypotheek kunnen gevestigd houden.

Nadere Informatien zijn te bekomen bij den Eigenaar den Heer *J. A. Backer*, te *Angeren*, en ten kantore van opgemelden Notaris.

† † † TE HUUR, om aanstonds te kunnen aanvaarden: Een HEERENHUIS of SLOT, *Het Huis van Malsen* genaamd; voorzien van onderscheide BOVEN- en BENEDENKAMERS, en andere APARTEMENTEN, alsmede met een ruim plat daarboven, omzet met eene BALUSTRADE, waarvan men een uitgestrekt en alleraangenaamst uitzigt heeft, voorts SCHUUR en STALLING, een Vruchtbaren TUIN, beplant met eene menigte fijne FRUITBOOMEN, van rondsom gelegen in een Gracht, met of zonder het TEEL-WEILAND en HOUTGEWAS daarbij gelegen, alle in het dorp *Well*, in *Bommelerwaard*, nabij de Steden *'s Bosch*, *Z. Bommel* en *Heusden*, staande en gelegen. Nader onderrigt te bekomen bij Mr. *J. F. Mauritz van der Heyden*, Advocaat te *'s Bosch*, en *H. van Dieden*, Notaris te *Ammerzoden*.

† † [illegible] te HUUR, om terstond te aanvaarden, Bestaande in eene HEEREN-WONING, voorzien van zeven zoo BENEDEN- als BOVEN-KAMERS, KEUKEN, WATERPUT, en twee TUINEN; alles vrij van overstrooming, hebbende een alleraangenaamst uitzigt, en gelegen een klein half uur van *Nijmegen*, aan *Sint Anne*. — Nader te bevragen, met gefrankeerde Brieven, onder de Letters C. L. W. K. bij den Drukker dezer.

§ § § De Gebroeders *August* hebben de eer te berigten, dat zij, als naar gewoonte, binnen kort met een fraai assortiment LAKENS, enz. zullen uitgepakt zijn in het *Hôtel van Brunswijk*.

. Bij *H. Eekhoff Hz.*, te *Groningen*, is gedrukt en wordt bij denzelven en alom uitgegeven: *Vrijmoedige Gesprekken van een Schoolonderwijzers-Gezelschap. Iets voor de Vrienden van het lagere Schoolwezen.* In groot 8vo, No. 3. In dit Nommer worden, onder anderen, de beoordeelingen van den *Recensent ook der Recensenten*, en van het *Magazijn van Onderwijs*, enz., omtrent No. 1 van dit Geschrift op eene vrijmoedige wijze wederlegd. De prijs is 50 Centen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.